

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1468/81

af 19. maj 1981

om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 235,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3509/80⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

For at toldunionen og den fælles landbrugspolitik kan fungere bedst muligt, kræves der et nært samarbejde mellem de administrative myndigheder, som i de enkelte medlemsstater skal gennemføre de bestemmelser, der er vedtaget på disse to områder; der kræves ligeledes et passende samarbejde mellem disse nationale myndigheder og Kommissionen, som skal drage omsorg for gennemførelsen af traktaten og af de bestemmelser, som er truffet i medfør af denne;

der bør derfor fastsættes regler, efter hvilke medlemsstaternes administrative myndigheder skal bistå hinanden og samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre, at told- og landbrugsbestemmelserne anvendes korrekt, navnlig ved forebyggelse af efterforskning af overtrædelser af disse bestemmelser samt ved efterforskning af handlinger, der er eller forekommer

at være i modstrid med disse bestemmelser; disse regler må dog ikke finde anvendelse i det omfang, de overlapper bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 283/72 af 7. februar 1972 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik samt om oprettelse af et informations-system på dette område⁽⁵⁾ eller bestemmelserne i Rådets (EØF) nr. 359/79 af 5. februar 1979 om direkte samarbejde mellem de instanser, som medlemsstaterne har pålagt at føre kontrol med overholdelsen af fællesskabsbestemmelserne og de nationale bestemmelser i vinsektoren⁽⁶⁾;

da der ikke forelå fællesskabsbestemmelser på dette område, indgik medlemsstaterne i 1967 en konvention om gensidig bistand mellem deres toldadministrationer; det bør undgås, at de praktiske foranstaltninger, der er truffet med henblik på gennemførelsen af denne konvention, ændres væsentligt ved indførelsen af de fællesskabsbestemmelser, der er blevet nødvendige på dette område; der bør derfor ved udformningen af disse fællesskabsbestemmelser i videst muligt omfang bygges på bestemmelserne i nævnte konvention, således at de etablerede mekanismer for dens gennemførelse kan finde anvendelse i fuldt omfang;

indførelsen af fællesskabsbestemmelser om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om disses samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne berører ikke anvendelsen af konventionen af 1967 på de områder, der fortsat udelukkende henhører under medlemsstaternes kompetence; disse fællesskabsbestemmelser berører i øvrigt ikke medlemsstaternes anvendelse af reglerne vedrørende gensidig retshjælp i straffesager;

bestemmelserne i denne forordning omfatter såvel anvendelsen af reglerne for den fælles landbrugspolitik som anvendelsen af den fælles toldtarif og andre told-

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 367 af 31. 12. 1980, s. 87.

⁽³⁾ EFT nr. C 100 af 22. 11. 1973, s. 30.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 2 af 9. 1. 1974, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 36 af 10. 2. 1972, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 136.

bestemmelser; med hensyn til sidstnævnte aspekt giver traktatens særlige bestemmelser ikke Fællesskabets institutioner beføjelse til at fastsætte bindende bestemmelser om gensidig bistand; det er derfor nødvendigt, at bestemmelserne i denne forordning tillige har hjemmel i artikel 235 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes de betingelser, på hvilke de administrative myndigheder, som i medlemsstaterne varetager gennemførelsen af told- og landbrugsbestemmelserne, skal samarbejde indbyrdes og med Kommissionen med henblik på at sikre overholdelsen af disse bestemmelser.

2. Bestemmelserne i denne forordning finder ikke anvendelse i det omfang, de overlapper bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 283/72 og (EØF) nr. 359/79.

Artikel 2

1. I denne forordning forstås ved:

- »toldbestemmelser«: samtlige fællesskabsbestemmelser og bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af fællesskabsbestemmelser vedrørende indførsel, udførsel, transit og henliggen af varer, der er genstand for samhandel mellem medlemsstaterne indbyrdes samt mellem disse og tredjelande;
- »landbrugsbestemmelser«: samtlige bestemmelser, der er vedtaget inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og særlige bestemmelser, der er truffet i henhold til traktatens artikel 235 vedrørende varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter;
- »bistandssøgende myndighed«: en medlemsstats kompetente myndighed, som fremsætter anmodning om bistand;
- »bistandssøgte myndighed«: en medlemsstats kompetente myndighed, til hvilken der rettes anmodning om bistand.

2. Hver medlemsstat fremsender til de øvrige medlemsstater og Kommissionen en fortegnelse over de kompetente myndigheder, der er udpeget til at varetage forbindelserne med henblik på gennemførelsen af denne forordning.

I denne forordning dækker udtrykket »kompetente myndigheder« de myndigheder, der udpeges i henhold til første afsnit.

Artikel 3

Den i denne forordning foreskrevne bistandspligt omfatter ikke meddelelse af oplysninger eller dokumen-

ter, som de i artikel 1, stk. 1, omhandlede administrative myndigheder er kommet i besiddelse af inden for rammerne af de beføjelser, som de udøver på anmodning af en retslig myndighed.

For så vidt angår bistand efter anmodning kan en sådan meddelelse dog finde sted i tilfælde, hvor den retslige myndighed, som skal høres i denne anledning, samtykker heri.

AFSNIT I

Bistand efter anmodning

Artikel 4

1. På anmodning fra den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed denne alle sådanne oplysninger, som gør det muligt for den bistandssøgende myndighed at sikre overholdelsen af told- og landbrugsbestemmelserne, navnlig bestemmelser vedrørende:

- anvendelsen af told og afgifter med tilsvarende virkning samt landbrugsafgifter og andre afgifter, der er fastsat inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller i de særlige ordninger, der i henhold til traktatens artikel 235 anvendes på visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter;
- transaktioner, der er omfattet af ordningen for finansiering gennem Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget.

2. Ved fremskaffelsen af de ønskede oplysninger forholder den bistandssøgte myndighed eller den administrative myndighed, der af førstnævnte har fået sagen forelagt, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i dens eget land.

Artikel 5

På anmodning fra den bistandssøgende myndighed afgiver den bistandssøgte myndighed til førstnævnte enhver attestation og ethvert dokument eller bekræftet genpart heraf, som den råder over eller fremskaffer under de i artikel 4, stk. 2, omhandlede betingelser, og som vedrører transaktioner, på hvilke told- og landbrugsbestemmelserne finder anvendelse.

Artikel 6

1. På anmodning fra den bistandssøgende myndighed skal den bistandssøgte myndighed under iagttagelse af gældende regler i den medlemsstat, hvor den er hjemmehørende, forkynde eller lade forkynde for adressaten alle sådanne akter eller afgørelser fra de administrative myndigheder, som vedrører anvendelsen af told- og landbrugsbestemmelserne.

2. Anmodninger om forkyndelse, der angiver emnet for den akt eller afgørelse, der ønskes forkyndt, skal ledsages af en oversættelse til det officielle eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende idet denne dog har mulighed for at give afkald på en sådan oversættelse.

Artikel 7

På anmodning fra den bistandssøgende myndighed skal den bistandssøgte myndighed inden for sit virksomhedsområde i videst muligt omfang udøve eller lade udøve en særlig overvågning af:

- a) personer, om hvem der er rimelig grund til at antage, at de begår overtrædelser af told- eller landbrugsbestemmelserne, og navnlig overvågning af disse personers færden;
- b) steder hvor varer oplagres på en måde, som giver rimelig grund til at antage, at de er bestemt til at indgå i transaktioner, der er i strid med told- eller landbrugsbestemmelserne;
- c) varebevægelser, om hvilke det er oplyst, at de muligvis er et led i transaktioner, der er i strid med told- eller landbrugsbestemmelserne;
- d) transportmidler, om hvilke der er rimelig grund til at antage, at de anvendes til gennemførelse af transaktioner, der er i strid med told- eller landbrugsbestemmelserne.

Artikel 8

På anmodning fra den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed denne alle sådanne oplysninger, navnlig i form af rapporter og andre dokumenter eller bekræftede genparter eller uddrag heraf, som den råder over eller fremskaffer på de i artikel 4, stk. 2, omhandlede betingelser, og som vedrører konstaterede eller planlagte transaktioner, der er eller forekommer den bistandssøgende myndighed at være i strid med told- eller landbrugsbestemmelserne.

Fremsendelse af originaldokumenter og genstande skal dog kun finde sted, for så vidt gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, ikke er til hinder herfor.

Artikel 9

1. På anmodning fra den bistandssøgende myndighed skal den bistandssøgte myndighed foretage eller lade foretage passende undersøgelser vedrørende transaktioner, der er eller forekommer den bistandssøgende myndighed at være i strid med told- eller landbrugsbestemmelserne.

Ved gennemførelsen af disse undersøgelser forholder den bistandssøgte myndighed eller den administrative

myndighed, der af førstnævnte har fået sagen forelagt, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i dens eget land.

Den bistandssøgte myndighed meddeler den bistandssøgende myndighed resultaterne af disse undersøgelser.

2. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed kan embedsmænd, der er udpeget af den bistandssøgende myndighed være til stede under de i stk. 1 omhandlede undersøgelser.

Artikel 10

Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og i henhold til de af sidstnævnte fastsatte bestemmelser kan embedsmænd, der er behørigt bemyndiget af den bistandssøgende myndighed, i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, udøve deres virksomhed, indhente sådanne oplysninger vedrørende anvendelsen af told- og landbrugsbestemmelserne, som den bistandssøgende myndighed har brug for, og som er indeholdt i den dokumentation, hvortil de ansatte i de nævnte kontorer har adgang. De pågældende embedsmænd kan tage genparter af denne dokumentation.

AFSNIT II

Uanmodet bistand

Artikel 11

På de i artikel 12 og 13 fastsatte betingelser yder den enkelte medlemsstats kompetente myndigheder de øvrige medlemsstats kompetente myndigheder bistand uden forudgående anmodning herom fra sidstnævnte.

Artikel 12

Den enkelte medlemsstats kompetente myndigheder skal, såfremt de af hensyn til overholdelsen af told- eller landbrugsbestemmelserne finder det hensigtsmæssigt,

- a) i muligt omfang udøve eller lade udøve den særlige overvågning, der er omhandlet i artikel 7;
- b) meddele de øvrige berørte medlemsstats kompetente myndigheder alle sådanne oplysninger, navnlig i form af rapporter og andre dokumenter eller bekræftede genparter eller uddrag heraf, som de råder over, og som vedrører transaktioner, der er eller forekommer dem at være i strid med told- eller landbrugsbestemmelserne.

Artikel 13

Den enkelte medlemsstats kompetente myndigheder meddeler straks de øvrige berørte medlemsstats kompetente myndigheder alle oplysninger, der kan være dem til nytte, og som vedrører transaktioner, der er eller forekommer dem at være i strid med told- eller landbrugsbestemmelserne, og navnlig oplysninger om de heraf omfattede varer og om nye midler og metoder, der benyttes ved gennemførelsen af disse transaktioner.

AFSNIT III

Afsluttende bestemmelser*Artikel 14*

1. Så snart medlemsstaternes kompetente myndigheder er kommet i besiddelse deraf, meddeler de Kommissionen

a) alle oplysninger, som de finder hensigtsmæssige vedrørende :

- de varer, der har været eller antages at have været genstand for transaktioner, der er i strid med told- eller landbrugsbestemmelserne ;
- de metoder og fremgangsmåder, der er anvendt eller antages at være anvendt ved overtrædelser af told- eller landbrugsbestemmelserne ;

b) enhver oplysning vedrørende utilstrækkelighed eller mangler ved told- og landbrugsbestemmelserne, som anvendelsen af disse bestemmelser har givet anledning til at påvise eller nære formodninger om.

2. Så snart Kommissionen er kommet i besiddelse deraf, meddeler den medlemsstaternes kompetente myndigheder alle de oplysninger, ved hjælp af hvilke myndighederne kan sikre overholdelsen af told- og landbrugsbestemmelserne.

Artikel 15

Kommissionen afholder møder med repræsentanter for medlemsstaterne for :

- generelt at gennemgå, hvorledes gennemførelsen af den ved denne forordning fastlagte gensidige bistand fungerer ;
- at fastlægge de praktiske enkeltheder for meddelelsen af de i artikel 14 omhandlede oplysninger ;
- at gennemgå de oplysninger, der meddeles Kommissionen i henhold til artikel 14, for at uddrage konklusionerne heraf og i givet fald foreslå nødvendige foranstaltninger, blandt andet ved ændring af eksisterende fællesskabsbestemmelser eller udformning af supplerende bestemmelser.

Artikel 16

Med henblik på anvendelsen af denne forordning træffer medlemsstaterne alle hensigtsmæssige dispositioner :

- a) for på internt plan at sikre en god samordning mellem de i artikel 1, stk. 1, omhandlede administrative myndigheder ;
- b) for i deres indbyrdes forbindelser og i den udstrækning, der er behov herfor, at etablere et direkte samarbejde mellem de myndigheder, som de specielt giver beføjelser med henblik herpå ;
- c) for i fællesskab og i det omfang, det er nødvendigt, at fastsætte nærmere bestemmelser, der kan sikre, at den gensidige bistand, der er fastlagt ved denne forordning, kan fungere bedst muligt.

Artikel 17

1. Denne forordning pålægger ikke medlemsstaternes administrative myndigheder at bistå hinanden, såfremt denne bistand ville stride mod ufravigelige retsprincipper eller andre væsentlige interesser i den medlemsstat, hvor disse myndigheder er hjemmehørende.

2. Ethvert afslag på anmodning om bistand skal begrundes.

Artikel 18

Den afgivelse af dokumenter, der er foreskrevet i denne forordning, kan erstattes af afgivelse af oplysninger, der under en hvilken som helst form og til samme formål er tilvejebragt ved databehandling.

Artikel 19

1. De oplysninger, der under den ene eller den anden form meddeles i medfør af denne forordning, er fortrolige. De er omfattet af den tjenstlige tavshedspligt og beskyttes af den nationale lovgivning, der i den medlemsstat, som modtager dem, gælder for oplysninger af samme art, samt af de tilsvarende bestemmelser, gældende for Fællesskabets institutioner.

De i første afsnit omhandlede oplysninger må navnlig ikke meddeles andre personer end dem, der i medlemsstaterne eller i fællesskabsinstitutionerne i kraft af deres stilling er bemyndiget til at kende dem. De må heller ikke anvendes til andre end de i denne forordning fastsatte formål, medmindre den myndighed, som har afgivet dem, udtrykkeligt har indvilliget heri, og såfremt en sådan meddelelse eller anvendelse ikke er i strid med gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den myndighed, som har modtaget dem, er hjemmehørende.

2. Bestemmelserne i stk. 1 er ikke til hinder for, at oplysninger, der er indhentet i medfør af denne forordning, anvendes i forbindelse med retssager eller retsfølgning som følge af, at told- og landbrugsbestemmelserne ikke er overholdt.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har afgivet de pågældende oplysninger, underrettes straks om en sådan anvendelse.

Artikel 20

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de bilaterale aftaler om gensidig bistand mellem toldforvaltningerne, som er indgået med tredjelande.

Artikel 21

Medlemsstaterne giver afkald på ethvert krav om godtgørelse af omkostninger som følge af anvendelse af

denne forordning, bortset fra eventuelle vederlag udbetalt til sagkyndige.

Artikel 22

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes anvendelse af reglerne om gensidig retshjælp i straffesager.

Artikel 23

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1981.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 1981.

På Rådets vegne

D. F. van der MEI

Formand
